

č. 59 poz. knihy pro kat. území S. Nejde tu proto ani o rozšiřování služebnosti po rozumu § 484 obč. zák., ani o převedení služebnosti na jinou osobu podle § 485 obč. zák. Je proto žaloba, pokud se jí žalobci domáhají náhrady za poškození tohoto pozemku, bezdůvodná. Na věci nic nemění, že o služebnosti uvedené ve smlouvách, kterými těžárstvo B. Kohlenwerke přenechalo žalovaným právo porubní v dolové míře Bohemia VIII., není řeči. Z této okolnosti nelze usuzovati, když služebnost ta jest v pozemkové knize vtělena, a to, jak doličeno, ve prospěch dolové míry Bohemia VIII., že by služebnost ta žalovaným jako pachtýřům této dolové míry nesměla přijíti k dobru, neboť ustanovení odstavce VII smlouvy porubní ze dne 29. května 1922 nelze podle § 914 obč. z. rozuměti jinak než tak, že žalovaní zavázavše se k náhradě škod dolováním nezavázali se k náhradě, leč té, k níž by byly L. závody samy povinny, tedy nikoli k náhradě škod na parcele č. kat. 60/1. Že by smysl tohoto odstavce VII. byl jiný nbylo také ani tvrzeno, tím méně prokázáno. Zda žalovaní v době ujednání smlouvy porubní o služebnosti té věděli či ne, je bezvýznamno, neboť rozhodné je, že služebnost ta jest v pozemkové knize zapsána, a proto přichází žalovaným jako pachtýřům k dobru.

Čís. 14266.

Pokud návrh na povolení exekuce zabavením nároku povinného na vydání obsahu safesu proti bance, v němž není uvedeno číslo safesu, jest neurčitý s hlediska § 54 čís. 3 ex. ř.

(Rozh. ze dne 28. března 1935, R I 251/35.)

Vymáhající věřitelka navrhla, by jí byla povolena exekuce zabavením nároku příslušejícího povinné Ž. bance, odbočce v Ú. n. L. na vydání obsahu bankovní schránky najaté u Ž. banky filiálky v Ú. n. L. na jméno povinné s příslušnými zákazy. P r v ý s o u d návrhu vyhověl a exekuci povolil. R e k u r s n í s o u d k rekursu poddlužnice změnil usnesení prvního soudu a návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Exekuční návrh vymáhající věřitelky směřoval na zabavení nároku povinné na vydání obsahu schránky, kterou měla tato pronajatu u poddlužnice, tedy nároku na vydání movitostí, a běží tedy o exekuci podle § 325 ex. ř. ve smyslu §§ 294, 296 ex. ř. Nejvyšší soud v obdobném případě v rozhodnutí pod č. 12698 sb. n. s. vyslovil, že takový návrh je dostatečný s hlediska § 54 č. 3 ex. ř., vyznačil-li vymáhající věřitel v návrhu na zabavení nároku povinného na vydání obsahu safesu proti bance číslo safesu. V souzeném případě však vymáhající věřitelka v návrhu číslo schránky neuvedla, což tu tím spíše na váhu padá, poněvadž povinná má podle údajů poddlužnice u ní pronajaty dvě pancéřové schránky, v návrhu však se mluví jen o jedné. Vzhledem k tomu byl exekuční návrh neurčitý s hlediska § 54 č. 3 ex. ř.